

Nabeļkalns

Foto autors: Ventspils novada foto arhīvs

Nabeļkalns jeb robežkalns ir valsts aizsargājams arheoloģiskais piemineklis. Teikām un leģendām apvītais kalns starp divām novadiem ar Vecnābeles upi, ko arī sauc par Lūžupi vai Nabeļupi, iezīmē vēsturisko robežu starp Livonijas ordeņa zemēm un Kurzemes bīskapiju, vēlāk, no 1680. gada, starp pāvesta muižu no barona Behra un Ventspils kroņmuižu. Šis objekts jau 19. gadsimtā piesaistīja vēsturnieku uzmanību. Augusts Bīlenšteins to fiksēja 1869. gadā.

Nabeļkalns atrodas Tārgales pagastā, Ventspils novadā, bijušās Lūžņa – Miķeļtorņa šaursliežu dzelzceļa līnijas labajā pusē, īpašumā "Olmaņu mežs", ko apsaimnieko Latvijas Valsts meži. Kalns atrodas aptuveni 0,3 km uz dienvidrietumiem no "Vētru" mājas un aptuveni 120 m uz dienvidiem no bijušajām dzelzceļa līnijas slieđēm. Tas ir vientuļš kalns ar ļoti stāvām, apmēram 10 m augstām malām, kalna virsotne senatnē ir izrakta. Vecnābeles upe plūst gar kalna dienvidaustrumu, dienvidu un dienvidrietumu pusēm. Saskaņā ar arhīviem, kalnā vairākas reizes 20. gadsimtā ir veikti izrakumu darbi; viens grāvis ir izrakts kalna virsotnē. Tagad kalns ir grūti pārredzams, aizaugts, koki ir uzkrituši uz tā; tie ir redzami arī kalna pakājē.

© Vētras, Miķeļtornis, Tārgales pagasts, Ventspils novads, LV-3601, Latvija

